

Mirambo, de circuit històric de motocròs a un gran dipòsit de residus

Uns 6.000 pneumàtics de motos, cotxes, camions i tractors s'havien anat abocant a l'àmbit del circuit i provocant l'alarma pel perill d'incendi. El Motoclub ha minimitzat el risc i ha venut el circuit

Tortosa Enric Algueró

El motociclisme fa temps que va deixar de tindre un important i destacat protagonisme al circuit de Mirambo. La zona, en els darrers anys, presenta una imatge desoladora. Ja no s'escolten els sorolls de les motos i han desaparegut les imatges amb els salts espectaculars dels pilots en competició oficial, ja que s'ha convertit en un autèntic dipòsit de residus. S'hi han abocat tones de tot tipus de rodes i, encara que és molt difícil calcular la xifra exacta de pneumàtics abocats, podria superar els 6.000, una gran quantitat que s'ha incrementat en les últimes dos dècades. Aquest ha estat un inesperat i greu problema per a la nova junta directiva del Motoclub Tortosa, després de fer-se càrrec d'una entitat sumida en els anteriors darrers anys en el més profund ostracisme i gairebé desapareguda.

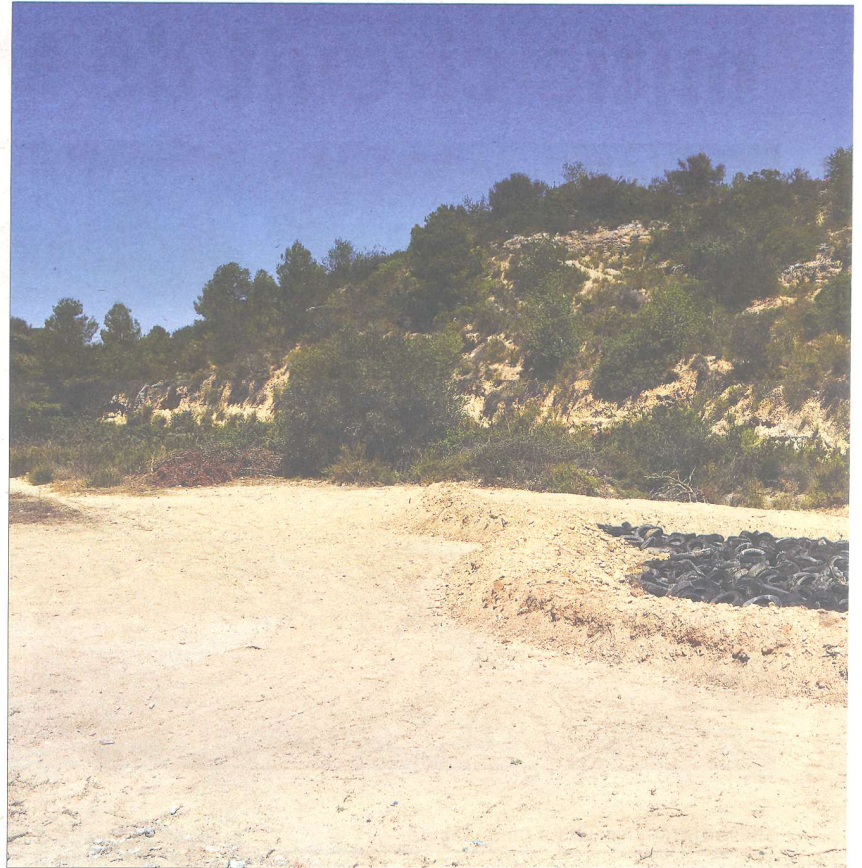
La solució no era gens fàcil i els directius del club tortosí es trobaven davant un autèntic dilema, tal com reconeixia el president Nazario García: **"La veritat és que des que ens vam fer càrrec del Motoclub Tortosa, amb el principal objectiu de fer ressorgir l'entitat, el circuit de Mirambo ha estat un autèntic niu de conflictes"**. La primera mesura va ser evitar els riscos d'incendi: **"Vam buscar ajudes sense gaire èxit i això ens va obligar a fer una inversió de més de mil euros amb l'entrada de màquines per netejar i acordonar una mica l'espai. Hem recollit les rodes tirant-hi terra a sobre, amb el principal objectiu almenys de previndre la possibilitat d'un incendi, hem hagut de dedicar temps i treball en un intent de condonar la zona per evitar conseqüències negatives"**.

El conflicte va arribar fins i tot a Madrid. Alguns precedents exis-

tents ja en altres indrets de l'Estat espanyol, sobretot l'incendi d'un circuit andalús amb semblants circumstàncies, van sensibilitzar l'opinió pública i això va provocar un major control i rigor en les mesures de seguretat d'aquest tipus d'instal·lacions per tot l'Estat espanyol. Les perilloses condicions en què es trobava Mirambo van arribar als Mossos d'Esquadra i van derivar, finalment, amb l'actuació de dos agents forestals, que després d'efectuar una inspecció el 3 de març passat van aixecar acta informant de la conflictiva situació. La junta del Motoclub Tortosa va reaccionar ràpid. S'havien de prendre mesures i es va convocar una assemblea extraordinària de socis per tractar exclusivament el tema. L'assistència no va ser gaire nombrosa, però al final, per unanimitat, es va decidir posar Mirambo a la venda. Aviat es podia llegir un anunci per les xarxes socials amb una oferta de venda d'una finca amb casa per reformar, d'antic circuit de motocròs pel preu de 14.000 euros.

La resposta va ser gairebé immediata. Al cap d'unes setmanes apareixia un comprador, motiu de satisfacció per als responsables del Motoclub Tortosa, tal com indicava el president: **"Ens preocupava no rebre ofertes i, sincerament, pensàvem que el tema es podria fer més llarg. Al final va sorgir un comprador i per fi podríem enllestir aquest tema tan preocupant"**.

SEMPRE CONFLICTIU L'acumulació d'aquesta gran quantitat de pneumàtics, després d'escoltar comentaris d'alguns directius que formaven part de la junta del club en l'època de la construcció, sembla que va començar després de la inauguració i ha continuat produint-se durant els quaranta anys d'existència. Quan va començar l'activitat a Mirambo, la junta directiva del club

Imatge del circuit de Mirambo, després d'haver-hi abocat milers de pneumàtics, fet que l'ha convertit en un abocador. / FOTO NURI

El Motoclub Tortosa ha trobat comprador d'un espai que s'havia convertit en un autèntic malson per a la nova junta directiva

tortosí va demanar a algunes indústries bàsicament de les Terres de l'Ebre, vinculades amb el sector motociclistic, que aportessin pneumàtics inservibles per col·locar-los com a protecció als laterals del recorregut. Durant tots aquests anys, molt probablement algunes d'aquestes

indústries han anat depositant gran quantitat de rodes, no tan sols de moto i cotxe sinó també de camions i tractors, i han utilitzat ja permanentment el circuit com si es tractés del seu particular abocador.

Després de l'any de la inauguració, sense tindre una gran utilització, Mirambo va continuar acollint algunes proves. Concretament, el Motocròs Tortosa el va recuperar quan al 20 de novembre del 1992 es disputava la setèima edició del Motocròs Tortosa. Era la dècada dels noranta, la més brillant de la història del club, amb Agustí Ramírez a la presidència, i en la qual es van organitzar importants competi-

cions d'àmbit estatal. El 1994 va culminar amb una prova del Mundial d'Enduro, que va deixar molt de prestigi però també provocava un preocupant déficit.

A més, el club tortosí comptava amb destacats pilots, com Miki Arpa, Jesús Duran i Pedro Pérez, guanyadors el 1997 de l'Enduro de les Autonomies disputat a Tortosa. També van destacar, en diferents modalitats del motociclisme, Ignacio García, Diego Alcoba, Joan Maria Viladrich, Manel Segarra, Estanis Manuel i Pau Doñate encara en actiu. Era una etapa daurada per al club tortosí, però Mirambo entrava ja en la recta final de la seua exis-